

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Krzaczyńska - Sobczak

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

Prokurator Kamil Majda

po rozpoznaniu w dniach 23.03.2015 r., 19.05.2015 r., 7.07.2015 r., sprawy **M. M. (1)**, syna B. i M. z domu R., ur. (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od kwietnia 2012 r. do czerwca 2012 r. w P. (...) prowadząc działalność gospodarczą (...) s.c. M. M. w celu udaremnienia wykonania orzeczeń Sądu Rejonowego w P. V Wydziału Gospodarczego o sygn. (...) udaremniał zaspokojenie swojego wierzyciela, tj. (...) S.C. P., W. i A. R. (1) ul. (...) U. przez to, że zbył składniki swojego majątku zagrożone zajęciem w kwocie co najmniej 528 000 zł na rzecz firmy (...) z/s T. M.. ul. (...) czym działał na szkodę w/w spółki (...) S.C. P., W. i A. R. (1) ul. (...) U.

tj. o czyn z art. 300 § 2 kk

orzeka:

1. oskarżonego **M. M. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym uzupełnieniem jego opisu, że ustala, iż udaremnienie wykonania orzeczeń Sądu Rejonowego w P. dotyczyło również nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 19 kwietnia 2012 roku, sygn. (...), nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 20 kwietnia 2012 roku, sygn. (...) oraz nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w dniu 5 kwietnia 2012 roku, sygn. (...) i za to na podstawie art. 300 § 2 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 320 (trzysta dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 29 maja 2010 roku zmarł B. M. prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wykonywania instalacji wodno-kanalizacyjnych pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne (...) B. M.. Spadek po B. M. nabyły na mocy testamentu jego dzieci: M. M. (5) i M. M. (1). B. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej współpracował z firmą (...), P. R., W. R. działającą pod nazwą (...) spółka cywilna z siedzibą w U., która produkowała na rzecz w/w firmy elementy betonowe i żelbetonowe.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu k.- 228

akt poświadczenia dziedziczenia k.- 229- 230

zeznania świadka E. R. k.- 65 odwr.- 66, 84 odwr.- 85,451- 452

zeznania pokrzywdzonego P. R. k.- 28- 29, 385 odwr., 450 odwr.- 451

zeznania pokrzywdzonej A. R. (1) k.- 68 odwr.- 69, 450

zeznania pokrzywdzonego W. R. k.- 92 odwr.- 93 odwr.

W dniu 24 maja 2010 roku M. M. (1) i M. M. (5), w celu kontynuowania działalności gospodarczej prowadzonej wcześniej przez B. M., zawarli umowę spółki cywilnej. Stosownie do postanowień umowy wspólnicy określili nazwę spółki na Przedsiębiorstwo Usługowo- Produkcyjne (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5). Przedmiotem działalności Spółki było min. wykonywanie instalacji wodno – kanalizacyjnych, ciepłych, gazowych i klimatyzacyjnych. Aneks nr (...) z dnia 29 maja 2010 roku do umowy spółki cywilnej postanowiono, że wspólnicy M. M. (1) i M. M. (5) wnoszą do spółki wkłady niepieniężne w postaci udziałów po 1/2 w przedsiębiorstwie zawierającym zespół składników materialnych i niematerialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej prowadzonej dotychczas przez B. M. pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo- Produkcyjne (...) B. M.. Działalność gospodarcza prowadzona przez B. M. i wszelkie związane z nią umowy miały być kontynuowane przez spadkobierców to jest M. M. (1) i M. M. (5), którzy w tym celu zawarli umowę spółki cywilnej.

Dowód: umowa spółki cywilnej k.- 96- 101

aneks nr (...) z dnia 29 maj 2010 roku do umowy spółki cywilnej k.- 103- 104

M. M. (1) i M. M. (5) - wspólnicy (...) spółka cywilna, pismem z dnia 21 czerwca 2010 roku poinformowali wspólników firmy (...) W. i A. R., że będą kontynuowali działalność gospodarczą prowadzoną wcześniej przez ich ojca B. M., nadto zobowiązali się do uregulowania wszelkich zobowiązań PUP B. B. M. powstałych przed dniem 29 maja 2010 roku po przeprowadzeniu inwentaryzacji i zakończeniu postępowania spadkowego.

Dowód: pismo wspólników (...) spółka cywilna k.- 31

M. M. (1) zwrócił się do wspólników firmy (...). W. i A. R. z prośbą o kontynuowanie współpracy gospodarczej na dotychczasowych zasadach. Z uwagi na wieloletnią, udaną współpracę z B. M., wspólnicy firmy (...). W. i A. R. postanowili kontynuować współpracę z jego spadkobiercami. Firma (...). W. i A. R. produkowała dla firmy (...) elementy betonowe i żelbetonowe.

Dowód: zeznania świadka E. R. k.- 65 odwr.- 66, 84 odwr.- 85,451- 452

zeznania pokrzywdzonego P. R. k.- 28- 29, 385 odwr., 450 odwr.- 451

zeznania pokrzywdzonej A. R. (1) k.- 68 odwr.- 69, 450

zeznania pokrzywdzonego W. R. k.- 92 odwr.- 93 odwr.

W ramach prowadzonej współpracy niektóre faktury wystawione przez firmę (...). W. i A. R. zostały zapłacone przez M. M. (1). Pozostały do zapłaty kwoty za wyprodukowane elementy betonowe wynikające z faktur za 2010 rok wystawionych na firmę prowadzoną przez B. M. oraz z faktur za towary dostarczone na rzecz firmy prowadzonej przez M. M. (1). Wobec tego, że M. M. (1) nie regulował należności wynikających z wystawionych faktur za dostarczony towar, w 2011 roku wspólnicy firmy (...). W. i A. R. kontaktowali się z M. M. (1), monitowali w przedmiocie spłaty

zadłużenia. Na początku 2012 roku M. M. (1) w trakcie rozmów telefonicznych informował współników firmy (...). W. i A. R., że nie dysponuje gotówką, czeka na płatności za wykonane prace.

Dowód: zeznania świadka E. R. k.- 65 odwr.- 66, 84 odwr.- 85,451- 452

zeznania pokrzywdzonego P. R. k.- 28- 29, 385 odwr., 450 odwr.- 451

zeznania pokrzywdzonej A. R. (1) k.- 68 odwr.- 69, 450

zeznania pokrzywdzonego W. R. k.- 92 odwr.- 93 odwr.

W dniu 30 stycznia 2012 roku wspólnicy firmy (...). W. i A. R. skierowali do współników firmy (...) spółka cywilna wezwania do zapłaty zaległych faktur, odebrane przez współników firmy (...) w dniu 02 lutego 2012 roku. Kolejne wezwania do zapłaty skierowane zostały w dniu 22 lutego 2012 roku.

Dowód: wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k.- 38- 41, 46

Wobec tego, że M. M. (1) pomimo wezwań do zapłaty nie uregulował należności wynikających z faktur, wspólnicy firmy (...). W. i A. R. przekazali sprawę do prowadzenia kancelarii radcy prawnego. W dniu 27 lutego 2012 roku pełnomocnik firmy (...). W. i A. R. skierował do (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5) ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty nieuregulowanych należności wynikających z faktur Vat w łącznej kwocie 92623, 92 złotych.

Dowód: ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty k.- 44- 45

M. M. (1) nie zareagował na wezwanie do zapłaty i nie uregulował należności. W dniu 21 marca 2012 roku pełnomocnik firmy (...). W. i A. R. wniósł pozwy o wydanie nakazów zapłaty w postępowaniu upominawczym, zobowiązanie M. M. (1) i M. M. (5) współników (...) spółka cywilna i zasądzenie od nich na rzecz powodów kwot: 10. 050, 50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2012 roku do dnia zapłaty, 8.915, 04 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 1499, 37 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2011 roku do dnia zapłaty, 286, 59 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 885, 60 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 948, 33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty, 1426, 80 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty, oraz o wydanie nakazów zapłaty w postępowaniu nakazowym i zasądzenie na rzecz powodów następujących kwot: 18.195 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 1342, 36 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 maja 2010 roku do dnia zapłaty, 2057, 41 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 maja 2010 roku do dnia zapłaty, 2376, 56 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 maja 2010 roku do dnia zapłaty, 5200, 13 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty, 102, 48 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od 27 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty, 1421, 06 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty, 3152, 49 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 7382, 46 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 29786, 91 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, 10 290, 18 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty.

Dowód: pozew k.- 2- 5 akt sprawy (...)

pozew k.- 2- 6 akt sprawy (...)

pozew k. 2- 6 akt sprawy (...)

pozew k.- 3- 5 akt sprawy (...)

pozew k.- 2- 6 akt sprawy (...)

pozew k.- 2- 5 akt sprawy (...)

pozew k.- 2- 5 akt sprawy (...)

pozew k.- 2- 5 akt sprawy (...)

Sąd Rejonowy w P.nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 5 kwietnia 2012 roku zobowiązał M. M. (1) i M. M. (5) wspólników (...) spółka cywilna do zapłaty na rzecz powodów kwoty 18 195, 39 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2011 roku, nakazem zapłaty z dnia 19 kwietnia 2012 roku, sygn. (...)do zapłaty kwoty 10 050, 50 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2012 roku do dnia zapłaty, nakazem zapłaty z dnia 19 kwietnia 2012 roku, sygn. (...)do zapłaty kwoty 1499, 37 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 17 listopada 2011 do dnia zapłaty, kwoty 286, 59 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, kwoty 885, 60 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, kwoty 948, 33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty, kwoty 1426, 80 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty, nakazem zapłaty z dnia 20 kwietnia 2012 roku, sygn. (...)do zapłaty kwoty 8915, 04 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, nakazem zapłaty z dnia 18 maja 2012 roku, sygn. (...)do zapłaty kwoty 3152, 49 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, kwoty 7382, 46 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, nakazem zapłaty z dnia 5 czerwca 2012 roku, sygn. (...)do zapłaty kwoty 10 290, 18 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty, nakazem zapłaty z dnia 5 czerwca 2012 roku, sygn. (...)do zapłaty kwoty 29789, 91 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 5 kwietnia 2012 roku, sygn.(...)k.- 20 akt sprawy (...)

nakaz zapłaty z dnia 19 kwietnia 2012 roku, sygn. (...)k.- 19 akt (...)

nakaz zapłaty z dnia 19 kwietnia 2012 roku, sygn. (...)k.- 23 akt (...)

nakaz zapłaty z dnia 20 kwietnia 2012 roku, sygn.(...)k.- 21 akt (...)

nakaz zapłaty z dnia 18 maja 2012 roku, sygn. (...)k.- 19 akt (...)

nakaz zapłaty z dnia 5 czerwca 2012 roku, sygn.(...)k.- 25 akt (...)

nakaz zapłaty z dnia 5 czerwca 2012 roku, sygn.(...)k.- 24 akt (...)

Wobec tego, że M. M. (1) i M. M. (5) (...) spółki (...) nie spłacili zadłużenia, pełnomocnik firmy (...). W. i A. R. w dniu 26 czerwca 2012 roku (02 lipca 2012 roku data wpływ do kancelarii komornika sądowego) złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego z majątku dłużników.

Dowód: wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k.- akta w sprawie egzekucyjnej KM (...)

Jednym z podwykonawców firmy Przedsiębiorstwo Usługowo- Produkcyjne (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5) była firma prowadzona przez wuja oskarżonego -P. M. (1) pod nazwą Zakład Produkcyjno- Usługowo- Handlowy (...) P. M. (1). W dniu 27 lutego 2012 roku została podpisana ugoda przez M. M. (1) i P. M. (1) z której wynikało, że zadłużenie (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5) na rzecz (...) wynika z faktur (...) z dnia 06 grudnia 2010 roku, (...) z dnia 29 grudnia 2010 roku, wynosi 564000 złotych i zostanie uregulowane w miesięcznych ratach.

Dowód: ugoda z dnia 27 lutego 2012 roku k.- 89

M. M. (1) w dniu 02 kwietnia 2012 roku dokonał sprzedaży środków trwałych min w postaci koparki, koparko-ładowarki, agregatu prądotwórczego, sprzętu mierniczego, stanowiących własność spółki (...) na rzecz firmy

prowadzonej przez swojego wujka P. M. (1) pod nazwą Zakład Produkcyjno- Usługowo- Handlowy (...) P. M. (1) za łączną kwotę 194.000 złotych. W dniu 26 kwietnia 2012 roku M. M. (1) przeniósł na rzecz (...) P. M. (1) wierzytelność obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5) od dłużnika K. - (...) 2 spółka zo.o w kwocie 27000 złotych oraz wierzytelność obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące prowadzonej przez niego spółce od Przedsiębiorstwa (...) S.A w kwocie 30054, 89 złotych. W dniu 09 maja 2012 roku oskarżony dokonał na rzecz (...) cesji wierzytelności obejmującej świadczenie przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna na kwotę 123000 złotych. W dniu 24 maja 2012 roku M. M. (1) dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującej świadczenie pieniężne przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna w kwocie 15000 złotych. W dniu 29 maja 2012 roku M. M. (1) dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna w kwocie 30000 złotych. W dniu 31 maja 2012 roku M. M. (1) dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna w kwocie 123000 złotych. W dniu 20 czerwca 2012 roku M. M. (1) dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna w kwocie 40528, 09 złotych. W dniu 30 czerwca 2012 roku M. M. (1) dokonał wypłaty z kasy spółki cywilnej (...) kwoty 200.000 złotych określonej jako wypłata właścicielska – tytułem zaliczki na poczet zysku.

Dowód: faktura Vat nr (...) z dnia 02 kwietnia 2012 roku wraz z załącznikiem k.- 112, 20

cesja z dnia 26 kwietnia 2012 roku k.- 114

cesja z dnia 26 kwietnia 2012 roku k.- 115

cesja z dnia 09 maja 2012 roku k.- 117

cesja z dnia 24 maja 2012 roku k.- 120

cesja z dnia 29 maja 2012 roku k.- 123- 125

cesja z dnia 31 maja 2012 roku k.- 126- 128

cesja z dnia 20 czerwca 2012 roku k.- 129

dowód KW nr (...) k.- 22

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z dnia 25 lipca 2014 roku, sygn. (...) uznano za bezskuteczną w stosunku do pokrzywdzonych współników firmy (...). W. i A. R. umowę sprzedaży potwierdzoną fakturą Vat (...) fvs z dnia 2 kwietnia 2012 roku, na podstawie której M. M. (1) i M. M. (5) sprzedali P. M. (1) maszyny i urządzenia budowlane wycenione przez nich na kwotę 194000 złotych i która to czynność prawna została dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli w zakresie przysługującej pokrzywdzonym wobec M. M. (1) i M. M. (5) wierzytelności pieniężnych w łącznej kwocie 60090, 52 złotych.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego wP. z dnia 25 lipca 2014 roku, sygn. (...) k.- 203- 204 akt (...)

Wspólnicy firmy (...). W. i A. R. nie uzyskali zaspokojenia swoich wierzytelności przysługujących im od oskarżonego.

Dowód: zeznania świadka E. R. k.- 65 odwr.- 66, 84 odwr.- 85, 451- 452

zeznania pokrzywdzonego P. R. k.- 28- 29, 385 odwr., 450 odwr.- 451

zeznania pokrzywdzonej A. R. (1) k.- 68 odwr.- 69, 450

M. M. (1) ma 32 lata. Oskarżony legitymuje się wyższym wykształceniem technicznym. W/w jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony pracuje na stanowisku inspektora z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1280 złotych, jest właścicielem 1/4 domu jednorodzinnego.

Dowód: dane osobo poznawcze k.- 447 odwr.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód: dane o karalności k.- 384

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Na rozprawie w dniu 23 marca 2015 roku wyjaśnił, że w dniu 29 maja 2010 roku zmarł jego ojciec B., który prowadził firmę o nazwie B.. Na podstawie testamentu jedynymi spadkobiercami po ojcu zostali on i jego siostra. Pracownicy czekali jaki będzie los firmy. Wyjaśnił, że z siostrą musieli podjąć szybką decyzję o przyjęciu bądź odrzuceniu spadku. W dniu 14 czerwca 2010 roku przyjęli spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Nie wiedzieli do końca co przyjmują. Wiedział to tylko ojciec. Na jego i siostry wniosek został wyznaczony Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Trybunalskim celem dokonania spisu inwentarza. Spis został wykonany 16 sierpnia 2010 roku na podstawie dokumentów do których Komornik miał wgląd w siedzibie spółki. Z tego spisu wynikało, że stan czynny masy spadkowej przewyższa stan bierny o wartość około 160.000 złotych. Spis nie uwzględnił wspólności majątkowej rodziców, o którą powinien być pomniejszony stan czynny. Postanowił z siostrą kontynuować działalność gospodarczą ojca. Kontynuowane były kontrakty zawarte przez ojca. Pod koniec 2010 roku, w trakcie realizacji robót budowlanych, okazało się, że spis inwentarza został błędnie sporządzony przez komornika. Ponadto odezwał się wierzyciel, który został pominięty przez komornika. Tym wierzycielem był bank. W tej sytuacji spis uległ weryfikacji. Zostało to dokonane na dzień 13 maja 2011 roku. Wynikało z niego, że stan bierny przewyższa stan czynny o wartość blisko 1.700 000 złotych. Mimo to podjęli decyzję o dalszym prowadzeniu działalności. W miarę możliwości spłacali zobowiązania ojca wynikające z prowadzonej działalności. Wierzyli, że ich zobowiązania zostaną spłacone. Startowali w przetargach na zamówienia publiczne. Jednak kryzys i recesja pogłębiające się od 2009 roku spowodowały, że przetargów było coraz mniej, a te które wygrywali były na granicy rentowności. Przez okres prowadzenia przez nich działalności współpracowali z kontrahentami, z którymi współpracował wcześniej ojciec. Z jednej strony byli traktowani jako nowa firma, a z drugiej korzystali z marki wypracowanej przez ojca. Oskarżony wyjaśnił, że współpracowali też z firmą wuja P. M. (1), który również był ich wierzycielem. Pod koniec 2010 roku zafakturował im roboty, za które nie zapłacili. Wuj zaczynał się coraz bardziej niecierpliwić, wywierał na nich presję, tzn. wstrzymywał roboty, zabraniał swoim pracownikom wychodzić do pracy na ich budowy. Te wszystkie przestoje powodowały utratę reputacji prowadzonej firmy, a także straty finansowe. Taki stan był praktycznie od początku 2011 roku. Podał, że na początku 2011 roku był winny wujowi kilkaset tysięcy złotych. Wuj nie wystąpił do sądu przeciwko nim o wydanie nakazu zapłaty. Posługiwał się firmą windykacyjną z Ł.. Wuj przyjeżdżał z jakimś prawnikiem z firmy windykacyjnej i żądał przekazania mu należących do nich maszyn. To była głównie taka presja emocjonalna. Przeważnie straszył zejściem z robót. To wywieranie presji przez wuja na nich zaczęło się od początku 2011 roku. Nie był to stan ciągły. Dostawał też pisma z firmy windykacyjnej, były to wezwania do zapłaty, propozycje uregulowania długu. Ta presja skutkowała tym, że w 2012 roku dokonał cesji wierzytelności, których dotyczy to postępowanie. Pomimo wszystko wuj cały czas współpracował z jego firmą. Na przełomie 2011-2012 roku, pomimo trudnej sytuacji udało im się wygrać dwa kontrakty z firmą (...) Spółka Jawna. Na tamte czasy były to dwa jedyne kontrakty, które realizowali. Jeden kontrakt opiewał na kwotę ponad 2 mln złotych. Miał się zakończyć we wrześniu 2012 roku, drugi na kwotę około 4,5 mln złotych, miał się zakończyć dopiero w 2013 roku. Pierwsze fakturowanie miało być pod koniec 2012 roku. Cesje, których dokonał na rzecz wuja były wykonane z tego pierwszego, mniejszego kontraktu. Oświadczył, że w jego ocenie nie miały one żadnego wpływu na zaspokojenie pozostałych wierzycieli, ponieważ w razie zejścia z robót firmy wuja byłiby w sytuacji, która powstała po tych cesjach, a więc nie byłiby w stanie kontynuować działalności. Przyznał, że nie kwestionuje tego, że dokonał cesji tych wierzytelności na rzecz firmy wuja, ale była to jedyna możliwość utrzymania firmy wuja na budowie jako jego podwykonawcy, w perspektywie utrzymania i wykonania kontraktu. Na rzecz firmy (...) dokonał również sprzedaży maszyn należących do jego firmy, jak też cesji wierzytelności która przysługiwała jego firmie. Jeśli chodzi o te 200.000 złotych z kasy

spółki, to był zabieg tylko techniczny, ponieważ fizycznie ich nie miał. Były to środki które teoretycznie były w kasie firmy. Ta kwota wynikała z operacji bezgotówkowych, nie wynikała z faktur, była księgowana jako wypłata na jego konto, czyli, że wziął te pieniądze. Ta kwota 200.000 złotych to suma pieniędzy, które pobrał z kasy. Pieniądze te były przeznaczone na opłaty np. za piach, na odszkodowania dla ludzi, najem placu, na opłacenie bazy noclegowej dla pracowników. W tej kwocie zawierało się też jego wynagrodzenie. Nie brał na to żadnych faktur, nie były wystawiane na to żadne rachunki. Tak to było prowadzone za jego ojca i on też tak robił. Dokładnie nie pamięta, ale jego zadłużenie wobec państwa R. wynosi około 100.000 złotych. Na to zadłużenie wobec państwa R. składa się dług ojca oraz jego firmy z końca 2011 roku. Nie uregulował na dzień dzisiejszy zadłużenia wobec państwa R.. Współpracowali z firmą państwa R., kontaktowali się telefonicznie. Nie pamiętam kiedy, ale wydaje mu się, że w 2012 roku państwo R. zaczęli monitować o zapłatę zaległości. Wyjaśnił, że miał zadłużenie u wielu różnych dostawców. Nie spłacił na dzień dzisiejszy swoich dostawców. Na początku 2012 roku powstało zobowiązanie wobec Urzędu Skarbowego. Wystąpił z wnioskiem o rozłożenie na raty. Urząd Skarbowy odmówił im rozłożenia zaległości na raty. Zajął im wierzytelności jakie przysługiwały im od firmy (...), zmuszając ich do zerwania kontraktu z firmą (...). Z ekonomicznego punktu widzenia zerwanie kontraktu było słuszną decyzją. Do zerwania kontraktu doszło na przełomie czerwca i lipca 2012 roku. Miało im to pomóc zminimalizować straty. Chcieli wyfakturować wykonane roboty. Kontrakty zostały podliczone i wyfakturowane. To były te dwa kontrakty z firmą (...). Firma (...) jednak wykorzystwała prawo i naliczyła im kary umowne. Prosiliby aby umorzyli im te kary, jednak nie chcieli tego zrobić. Kary umowne przewyższały wartość wykonanych przez nich robót. W rezultacie ani on, ani Urząd Skarbowy nie otrzymali żadnych pieniędzy. Działalność zamknęli z końcem 2012 roku. Siedziba jego firmy znajdowała się przy ulicy (...) w P.. Później przenieśli się na ulicę (...). Było to na początku 2012 roku. Firma (...) ma siedzibę w T.. Firma (...) przełała przysługujące mu wierzytelności jego wujowi. Firma (...) była jego podwykonawcą. E. nie współpracował bezpośrednio z firmą (...). Z wujem nie utrzymuje kontaktu od czerwca – lipca 2012 roku. Od tego czasu widzieli się może ze trzy razy. W momencie kiedy dokonywał cesji wierzytelności na rzecz firmy (...) to wiedział, że są wydane już nakazy zapłaty na rzecz państwa R.. Chciał zakończyć te kontrakty realizowane z wujem i uzyskać pieniądze z ich realizacji. Te kontrakty miały być realizowane jesienią i w perspektywie miał mieć przyływ gotówki. Oświadczył, że nie pamięta jaki był stan konta firmy kiedy dokonywał cesji wierzytelności na rzecz firmy wuja. W tym czasie kiedy dokonywał cesji, stan firmy nie pozwalał na zaspokojenie państwa R.. Zawsze w miarę możliwości zaspokajali swoich wierzycieli. Poza tym dług ojca ciągnął się za nimi. Ten dług odziedziczony po ojcu to 1.700 000 złotych. Firmie (...) byli dłużni więcej niż 500.000 złotych. Podał, że nie było jego celem pokrzywdzenie któregokolwiek z wierzycieli. Chodziło mu o dokończenie kontraktów. Przyznał, że nie było w kasie firmy pieniędzy, w momencie kiedy dokonywał cesji wierzytelności na rzecz firmy (...), ale sądził, że uzyska pieniądze z kontraktów realizowanych z firmą (...) i spłaci państwa R.. Nie pamięta jaką ostatecznie kwotę miał dostać od firmy (...) za wykonane prace. Gdyby Urząd Skarbowy nie zajął wierzytelności z obydwu kontraktów od firmy (...) to kontynuowałiby działalność. Według niego w 90% spłacili dług ojca. W tym mieściły się zobowiązania wobec państwa R.. Jeśli chodzi o zobowiązania wobec państwa R. to były to zobowiązania jego ojca i również jego. Jeśli chodzi o to co miała zapłacić firma (...) po zerwaniu kontraktu to rząd wielkości około 500.000 złotych. Państwo R. po wydaniu nakazów zapłaty wystąpili na drogę postępowania egzekucyjnego.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1) k.- 381 odwr., 447 odwr.- 449 odwr.

Sąd rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

Opisany wyżej stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zeznania pokrzywdzonych W. R., P. R., A. R. (1), świadka E. R., dokumentacji dotyczącej cesji wierzytelności, akta spraw (...) oraz akta sprawy komorniczej sygn.(...).

W ocenie sądu nie zasługują na przymiot wiarygodności, aby uczynić z nich podstawę ustaleń faktycznych, wyjaśnienia oskarżonego nieprzyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Do konkluzji takiej prowadzi bowiem ich ocena dokonana w perspektywie całego zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków E. R., pokrzywdzonych P. R., W. R. i A. R. (1), dokumentacji komorniczej, akt spraw (...), kserokopii umów przelewu wierzytelności. Argumentacja oskarżonego i przedstawione przez niego tłumaczenie podjętych działań w postaci zawartych z firmą (...) umów przelewu przysługujących mu wierzytelności, wypłaty z kasy spółki (...) kwoty 200000

złotych określonej jako wypłata właściciela na poczet zysku, a także sprzedaży na rzecz firmy (...) środków trwałych, nie może się ostać w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów. I tak, forsowany przez M. M. (1) argument, że wskazane wyżej działania były konieczne, aby móc realizować zawarte kontrakty a tym samym w perspektywie uzyskać wynagrodzenia, które pozwoliłyby firmie dalej funkcjonować i spłacić zadłużenie wobec pozostałych kontrahentów, nie wytrzymuje krytyki. Dla oddania istoty sprawy i działania oskarżonego z punktu widzenia wyczerpania przez niego dyspozycji art. 300 § 2 kk, koniecznym jest, zestawienie w czasie kroków podejmowanych przez wspólników pokrzywdzonej spółki zmierzających do odzyskania przysługujących im względem oskarżonego wierzytelności i działań M. M. (1) stanowiących swoistego rodzaju odpowiedź na powyższe. I tak, już w piśmie z czerwca 2010 roku M. M. (1) zobowiązał się wobec pokrzywdzonych do spłaty zadłużenia powstałego jeszcze za czasów prowadzenia firmy przez jego ojca. W 2011 roku wspólnicy firmy (...). W. i A. R., kontaktowali się z oskarżonym w sprawie spłaty przez niego powstałego zadłużenia. Wobec braku reakcji na powyższe, monitowanie przez pokrzywdzonych w kwestii spłaty zadłużenia przybrało skonkretyzowane formy, a mianowicie, w dniu 30 stycznia 2012 roku firma wystosowała do oskarżonego wezwanie do zapłaty, następnie przedsądowe wezwanie do zapłaty datowane na dzień 27 lutego 2012 roku zostało sporządzone przez pełnomocnika pokrzywdzonych. Powyższe wskazuje, że oskarżony był świadomy, po pierwsze istnienia zadłużenia, a po drugie stanowiska pokrzywdzonych w tej kwestii. Charakter kierowanych pism, forma monitów, na początku telefoniczne przypomnienia o konieczności spłaty zadłużenia, następnie pisemne wezwania do zapłaty, wskazują na gradację podejmowanych przez pokrzywdzonych kroków wobec oskarżonego zmierzających do wyegzekwowania należnych im pieniędzy wynikających z niezapłaconych faktur i jednocześnie świadczy o lojalnym, czytelnym prezentowaniu stanowiska i każdego kolejnego podejmowanego działania. Brak reakcji po stronie oskarżonego, niespłacenie należności wynikających z zaległych faktur, skutkowało wniesieniem w dniu 21 marca 2012 roku pozwów o zasądzenie na rzecz pokrzywdzonych kwot wynikających z zaległych, niezapłaconych faktur. W tej sytuacji, oskarżony dysponując czytelnym stanowiskiem pokrzywdzonych, na każdym etapie lojalnie uprzedzających go o kolejnych podejmowanych przez nich działaniach na wypadek nieuregulowania zadłużenia, już po wniesieniu pozwów przez pełnomocnika wspólników firmy (...). W. i A. R., w dniu 02 kwietnia 2012 roku dokonał sprzedaży środków trwałych min. w postaci koparki, koparko-ładowarki, agregatu prądotwórczego, sprzętu mierniczego, stanowiących własność spółki (...) na rzecz firmy prowadzonej przez swojego wujka P. M. (1) pod nazwą Zakład Produkcyjno- Usługowo- Handlowy (...) P. M. (1) za łączną kwotę 194.000 złotych. Koniecznym w tym miejscu jest odniesienie się do słów oskarżonego, że zabiegi te zmierzały do zapewnienia realizacji kontraktów, do czego koniecznym było utrzymanie współpracy z firmą wujka P. M. (1). Zważywszy na profil prowadzonej przez oskarżonego działalności, wyzbycie się środków trwałych stanowiących podstawę funkcjonowania firmy, budzi zdumienie i zastrzeżenia, w szczególności w zestawieniu z okolicznościami w jakich sprzedaż nastąpiła, a mianowicie uruchomienia drogi sądowej przez pokrzywdzonych zmierzających do zaspokojenia przysługujących im względem w/w wierzytelności. Argumentacja oskarżonego, że był to jedyny sposób aby „utrzymać” realizowane kontrakty, co wiązało się z koniecznością współpracy z firmą (...), a której to właściciel- jego wuj P. M. (1), miał wywierać na nim presję, nie wytrzymuje próby krytyki. W świetle powyższych okoliczności wydaje się pozbawione logicznego uzasadnienia działanie oskarżonego, przenoszącego własność maszyn, stanowiących – z uwagi na charakter i profil firmy- bardzo ważny element prowadzonej działalności i tym samym skazywanie się na jeszcze większe uzależnienie od podwykonawcy, z którym- jak twierdzi oskarżony- relacje nie układały się najlepiej. Tym większe transakcja ta budzi zastrzeżenia, co do rzeczywistych motywów jej realizacji, po osadzeniu jej w czasie i zestawieniu faktów wynikających z działań pokrzywdzonych zmierzających do odzyskania przysługujących im należności. Na tym działania oskarżonego nie zakończyły się, bowiem po wydaniu pierwszego nakazu zapłaty w dniu 5 kwietnia 2012 roku, sygn.(...), M. M. (1) w dniu 26 kwietnia 2012 roku na podstawie umów przelewu wierzytelności, przeniósł na rzecz (...) P. M. (1) wierzytelność obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5) od dłużnika K. - (...) 2 spółka zo.o w kwocie 27000 złotych oraz wierzytelność obejmującą świadczenie pieniężne przysługujące prowadzonej przez niego spółce od Przedsiębiorstwa (...) S.A w kwocie 30054, 89 złotych. Następnie w dniu 09 maja 2012 roku oskarżony dokonał na rzecz (...) cesji wierzytelności obejmującej świadczenie przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwo Budowlano- Usługowe (...) spółka jawna na kwotę 123000 złotych, a w dniu 24 maja 2012 roku dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującej świadczenie pieniężne przysługujące mu od tego samego dłużnika w kwocie 15000 złotych. Kilka dni później to jest w dniu 29 maja 2012 roku M. M. (1) dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującej świadczenie pieniężne przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa

Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna w kwocie 30000 złotych, zaś w dniu 31 maja 2012 roku dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującej świadczenie pieniężne przysługujące mu od w/w dłużnika w kwocie 123000 złotych. Następnie, już po wydaniu dwóch ostatnich nakazów zapłaty w dniu 5 czerwca 2012 roku w sprawach (...)i (...), oskarżony w dniu 20 czerwca 2012 roku dokonał kolejnej cesji wierzytelności na rzecz (...) obejmującej świadczenie pieniężne przysługujące mu od dłużnika Przedsiębiorstwa Budowlano- Usługowego (...) spółka jawna w kwocie 40528, 09 złotych. Na tym proceder oskarżonego się również nie wyczerpał, bowiem w dniu 30 czerwca 2012 roku M. M. (1) dokonał wypłaty z kasy spółki cywilnej (...) kwoty 200.000 złotych określonej jako wypłata właściciela – tytułem zaliczki na poczet zysku. Z powyższego zestawienia na swoistego rodzaju osi czasu prawnych działań pokrzywdzonych, zmierzających do zaspokojenia swoich wierzytelności, lojalnie uprzedzających dłużnika o podejmowanych krokach i działań oskarżonego, rysuje się pewna prawidłowość pozwalająca na przyjęcie, że działania podjęte przez M. M. (1), a opisane wyżej, stanowiły swoistego rodzaju odpowiedź na uzasadnione czynności wspólników firmy (...). W. i A. R. i w konsekwencji zmierzały do udaremnienia zaspokojenia wierzycieli. Koniecznym w tym miejscu jest również odniesienie się do wypłaty przez oskarżonego kwoty 200.000 złotych określonej na dowodzie KW jako wypłata właściciela – tytułem zaliczki na poczet zysku. Uwzględniając realia sprawy i kontekst działania oskarżonego, forsowane przez niego tłumaczenie wskazanej operacji, że był to „zabieg tylko techniczny”, ponieważ fizycznie pieniędzy nie było, zaś kwota 200.000 złotych to suma, którą pobrał z kasy, a pieniądze zostały przeznaczone na różnego rodzaju opłaty np. za piach, na odszkodowania dla ludzi, najem placu, opłacenie bazy noclegowej dla pracowników, za co nie wystawiano faktur, rachunków, w tym zawierało się też jego wynagrodzenie, nie zasługuje na akceptację. Negatywna ocena argumentacji oskarżonego wynika, po pierwsze z opisu wypłaty na dowodzie KW, który w żaden sposób nie koreluje z przedstawionym wytłumaczeniem. A nadto najistotniejsza kwestia dla oceny powyższego zabiegu, taki sposób postępowania stawia pod znakiem zapytania ekonomiczną racjonalność i zasadność podejmowanych działań, bowiem- przyjmując na potrzeby rozważań prawdziwość jego twierdzeń- działając w opisany wyżej sposób, pozbawiałby się możliwości „wliczenia w koszty” prowadzonej działalności gospodarczej wydatków, które jak twierdzi związane były ściśle właśnie z prowadzoną działalnością gospodarczą, a zawierały się w niebagatelnej kwocie 200.000 złotych. Odnosząc się do oceny działań oskarżonego i przedstawionej przez niego argumentacji na ich uzasadnienie, w kontekście realiów przedmiotowej sprawy, nie zasługują one na pozytywną ocenę. Argumentacja M. M. (1) i przedstawione na jej poparcie uzasadnienie, że wszystkie te zabiegi, a więc min cesje przysługujących mu wierzytelności na rzecz firmy (...), zmierzały do utrzymania współpracy z podwykonawcą wujem P. M. (1) prowadzącym firmę (...), co pozwoliłoby na kontynuowanie realizacji kontraktów, a nie do wyzbycia się składników majątku, a w konsekwencji udaremnienia zaspokojenia wierzycieli wspólników firmy (...). W. i A. R., nie może zostać zaakceptowana. Działania oskarżonego realizowane w odpowiedzi na podjęte kroki prawne zmierzające do zaspokojenia wierzytelności w ostatecznym rezultacie zmierzały do ich udaremnienia. Powyższej oceny nie zmienia fakt podpisania ugody pomiędzy (...) a (...) spółka cywilna M. M. (1) i M. M. (5), stosownie do której strony ustaliły, że zadłużenie wynikające z niezapłaconych faktur zamykające się w kwocie 564000 złotych będzie spłacane przez dłużnika to jest PUP B. w miesięcznych ratach, a która to ugoda miała zdaniem oskarżonego powstrzymać firmę (...) przed rezygnacją z dalszej współpracy. Koniecznym w tym miejscu wydaje się uczynienie kilku uwag. Po pierwsze, zwraca uwagę data zawarcia przedmiotowej ugody, a mianowicie 27 lutego 2012 roku, a więc już po wysłaniu przez wspólników firmy (...). W. i A. R. pierwszych pisemnych wezwań do zapłaty, oraz jest tożsama z datą wysłania pisma pełnomocnika wierzycieli stanowiącego ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty. Po drugie zdziwienie budzi postępowanie samego P. M. (1) właściciela firmy (...), który nie uruchomił drogi sądowej celem wyegzekwowania przysługujących mu jak twierdzi należności, tylko czekał na zapłatę kilkuset tysięcy złotych wynikających jeszcze z faktur z grudnia 2010 roku. Tym większe zdziwienie i czujność budzi powyższa okoliczność w zestawieniu z tym, że pierwsze udokumentowane próby odzyskania pieniędzy przez P. M. (1) pochodzą z 30 stycznia 2012 roku, a więc tuż po wezwaniach do zapłaty wystosowanych do oskarżonego przez pokrzywdzonych. Zestawienie tych okoliczności uprawnia do konstatacji, że wszystkie te zabiegi zmierzały do uwiarygodnienia i stworzenia odpowiedniego uzasadnienia dla działań oskarżonego, w istocie rzeczy zmierzających do udaremnienia zaspokojenia pokrzywdzonych wspólników firmy (...). W. i A. R.. Na marginesie przy ocenie działań oskarżonego i P. M. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą E., przywołać należy prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w P.z dnia 25 lipca 2014 roku, sygn. (...), w którym uznano za bezskuteczną w stosunku do pokrzywdzonych wspólników firmy (...). W. i A. R. umowę sprzedaży potwierdzoną fakturą Vat (...)fvs z dnia 2 kwietnia 2012 roku, na podstawie której M. M. (1) i M.

M. (5) sprzedali P. M. (1) maszyny i urządzenia budowlane wycenione przez nich na kwotę 194000 złotych i która to czynność prawna została dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli w zakresie przysługującej pokrzywdzonym wobec M. M. (1) i M. M. (5) wierzytelności pieniężnych w łącznej kwocie 60090, 52 złotych. Podsumowując zachowanie oskarżonego z punktu widzenia wyczerpania przez niego dyspozycji art. 300 § 2 kk, zwrócić należy jeszcze uwagę na następującą kwestię, a mianowicie, kiedy E. R. i W. R. na początku września 2012 roku postanowili odzyskać podatek Vat od niezapłaconych przez oskarżonego faktur, po uprzednim ustaleniu w urzędzie skarbowym, że firma oskarżonego jest czynnym podatnikiem Vat i poinformowali o swoich planach P. M. (1), jednakże tuż po tym fakcie M. M. (1) złożył w dniu 28 września 2012 roku wniosek o wykreślenie wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Sekwencja opisanych wyżej zdarzeń wpisuje się proceder oskarżonego mający na celu udaremnienie zaspokojenia pokrzywdzonych wierzycieli.

Odnosząc się do innych dowodów, sąd, po przeprowadzeniu analizy zeznań pokrzywdzonych i świadka E. R. i skonfrontowaniu ich z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami tak osobowymi jak i dokumentacyjnymi, bez nadawania któremukolwiek w nieuzasadniony sposób uprzywilejowanej pozycji nad innymi, uznał, że zeznania w/w w pełni zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. W/w w sposób rzeczowy, logiczny przedstawili okoliczności współpracy z firmą (...), w tym, w zakresie powstałego zadłużenia, podejmowanych przez nich kroków zmierzających do odzyskania przysługujących im wierzytelności. Relacje świadka i pokrzywdzonych korespondują z dokumentami zawartymi w aktach postępowania egzekucyjnego oraz postępowań sądowych związanych z wniesionymi pozwami o wydanie nakazów zapłaty. Analizując treść zeznań w/w stwierdzić należy, że stanowią one szczere, rzeczowe relacje, pozbawione chęci rewanżu czy odwetu na oskarżonym. Postępowanie pokrzywdzonych wskazuje, że „wyszli naprzeciw” oskarżonemu, wystąpienie na drogę sądową stanowiło ostateczność, do której, swoim postępowaniem zmusił ich oskarżony, a więc z jednej strony, brakiem reakcji na wezwania do zapłaty, przy jednoczesnym wyzbywaniu się składników majątku, prowadzącym w perspektywie do udaremnienia zaspokojenia wierzycieli. Przymiotu wiarygodności należy natomiast odmówić zeznaniom świadka P. M. (1). Sąd dokonując powyższej oceny oparł się przede wszystkim na porównaniu zeznań świadka, pokrzywdzonych, analizie istniejących między nimi różnic i zestawieniu ich z rzeczowym materiałem dowodowym. Na negatywną ocenę zeznań P. M. (1) wpływa również niekonsekwencja i rozbieżności co do istotnych kwestii sprawy, przy jednoczesnym braku logicznego wytłumaczeni przyczyn takiego stanu rzeczy i tak w sprawie karnej forsował tezę, że o zadłużeniu bratanka wobec pokrzywdzonych dowiedział się dopiero we wrześniu 2012 roku (k.- 82- 83), zaś na rozprawie w sprawie sygn. (...), że miało to miejsce w grudniu 2012 roku (k.- 103 akt (...)). Depozycje P. M. (2) i D. P. mają charakter pomocniczy, zeznają oni na okoliczności wynikające z załączonej dokumentacji dotyczącej dokonanych cesji wierzytelności i prowadzonej współpracy gospodarczej. Wersji oskarżonego i forsowanej przez niego argumentacji na usprawiedliwienie podjętych działań nie uwiarygodniają zeznania J. O. i Ł. S.. J. O. przyznał, że w firmie (...) pełnił funkcję kierownika budowy i nie miał wiedzy w zakresie spraw finansowych firmy. Również Ł. S. zatrudniony w charakterze zastępcy kierownika budowy nie dysponował wiedzą o kondycji finansowej firmy.

Zdaniem sądu nie sposób kwestionować źródeł dowodowych będących udokumentowaniem czynności procesowych takich jak dokumentacja związana z wydaniem nakazów zapłaty w sprawach (...) a także w sprawie z powództwa współników firmy (...). P. A R. przeciwko P. M. (1) prowadzącemu działalność pod nazwą (...) o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną oraz prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym w sprawie Km (...), powstały one bowiem zgodnie z normami przepisany i dają rękojmię wiarygodności i rzetelności.

W niniejszej sprawie problematyka ogniskuje się wokół zastosowania wobec oskarżonego trafnej, a więc adekwatnej i współmiernej do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu reakcji prawnokarnej na zachowanie sprawcy, o czym poniżej.

Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 300 kk przybierać może różne formy, wyliczone w tym przepisie. W § 1 omawianego artykułu penalizuje się zachowania dłużnika, który wobec grożącej mu niewypłacalności lub upadłości udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że składniki swego majątku usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy albo rzeczywiście lub pozornie obciąża. W § 2 penalizacji podlegają analogiczne działania dłużnika, które zmierzają do udaremnienia egzekucji jego majątku, natomiast w § 3 przewidziano typ

kwalifikowany przestępstwa określonego w § 1, polegający na działaniu dłużnika na szkodę wielu wierzycieli. Określone w art. 300 § 2 przestępstwo udaremnienia egzekucji polega na podejmowaniu przez dłużnika opisanych w nim działań w stosunku do składników jego majątku, które objęte zostały postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym na podstawie orzeczenia sądu lub innego organu państwowego (egzekucja administracyjna), albo zajętych formalnym aktem zabezpieczającym, a nawet "zagrożonych" zajęciem. Według uchwały SN z dnia 22 czerwca 1998 r. (sygn. I KZP 9/98, OSNKW 1998, nr 7-8, poz. 31) dla bytu omawianego przestępstwa nie jest wymagane, aby w czasie podejmowania przez sprawcę działań wymienionych w art. 300 § 2 (zbywanie, usuwanie, ukrywanie, niszczenie, obciążenie składników majątkowych) istniało już orzeczenie sądu lub innego organu, którego wykonanie sprawca chce udaremnąć; wystarczy, że działania te podejmowane są wobec mienia zagrożonego zajęciem. Takie też stanowisko zajął Sąd apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 12 lutego 2014 roku (sygn. II Aka 294/13, lex 1499092) zgodnie z którym przestępstwo określone w art. 300 § 2 k.k. dotyczy także mienia "zagrożonego zajęciem". Nie jest więc wymagane, aby w czasie przestępnego działania istniało już orzeczenie, którego wykonanie sprawca chce udaremnąć.

Przyjmuje się, że stan taki zachodzi nie tylko wtedy, gdy wierzyciel już wystąpił z powództwem, żądając jego zabezpieczenia, lecz także wtedy, gdy z takim powództwem jeszcze nie wystąpił, ale dłużnik wie, iż zamierza wystąpić (tak O. Górniok i in., Komentarz, t. II, s. 464). Jest to jednak sytuacja trudna do oceny. Zbyt szeroka, oparta na domniemaniach interpretacja art. 300 § 2 mogłaby zagrażać dłużnikowi odpowiedzialnością za zwykłe działania gospodarcze w stosunku do mienia jedynie "zagrożonego" zajęciem (np. zbywanie niektórych składników majątku, zaciąganie pożyczek). Należy w związku z tym podkreślić, że podstawowym kryterium ograniczającym tę odpowiedzialność jest zawarte w art. 300 § 2 wymaganie, aby dłużnik działał **w celu udaremnienia** wykonania przewidywanego orzeczenia sądu lub innego organu państwowego w przedmiocie egzekucji składników jego majątku (zamiar bezpośredni kierunkowy) (por. A. Marek, Komentarz do art. 300 kodeksu karnego, lex).

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, w ocenie sądu, M. M. (1), swoim zachowaniem, polegającym na tym, że, w okresie od kwietnia 2012 roku do czerwca 2012 roku w P. prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna M. M. (1), M. M. (5) w celu udaremnienia wykonania orzeczeń Sądu Rejonowego w P.V Wydziału Gospodarczego o sygn. (...) udaremniał zaspokojenie swojego wierzyciela, tj. (...) spółka cywilna P., W. i A. R. (1) z siedzibą przy ulicy (...) w U. przez to, że zbył składniki swojego majątku zagrożone zajęciem w kwocie co najmniej 528 000 złotych na rzecz firmy (...) z siedzibą w T. przy ulicy (...), czym działał na szkodę w/w spółki (...) spółka cywilna P., W. i A. R. (1), wyczerpał dyspozycję art. 300 § 2 kk. Inkryminowane zachowanie oskarżonego uznać należy za bezprawne i zawinione. Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zachowanie jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowi przestępstwo.

Wymierzając karę M. M. (1) sąd poczytał na jego korzyść dotychczasową niekaralność ocenioną w kontekście jego wieku. W ocenie sądu jest to jedyna okoliczność przemawiająca na korzyść oskarżonego przy wymiarze kary. Mając na uwadze powyższe, a także zważając, aby kara był współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz, aby realizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, sąd wymierzył M. M. (1) karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Sąd zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia kary. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Przekonanie sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, ma być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia, oraz zachowaniu się po popełnieniu przestępstwa (wyrok SA w Katowicach z 10 lutego 2000 r., II Aka 5/2000, OSA 20001/1/1).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy, w ocenie sądu, zasadnym jest zastosowanie wobec M. M. (1) instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Nie można tracić z pola widzenia dotychczasowego sposobu życia oskarżonego, jego właściwości i warunków osobistych, dotychczasowej

niekaralności oskarżonego. W tym stanie rzeczy sąd orzeczoną wobec oskarżonego karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący dwa lata. Podkreślić w tym miejscu należy, iż instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżony musi mieć świadomość, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta on okres próby i jak będzie on przebiegał. Obok kary pozbawienia wolności, która została warunkowo zawieszona, sąd, na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny. Mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu, okoliczności sprawy, sąd wymierzył oskarżonemu 100 stawek dziennych grzywny. Wysokość stawki dziennej grzywny, sąd, ustalił w kontekście całokształtu okoliczności związanych z sytuacją materialną M. M. (1). Oskarżony pracuje, z czego uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1280 złotych. Z uwagi na powyższe, sąd skalkulował wysokość jednej stawki dziennej na poziomie tj. 10 złotych. W ocenie sądu, ilość 100 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, zaś wysokość jednej stawki dziennej określona na kwotę 10 złotych uwzględnia dyrektywę z art. 33 §3 kk. W ocenie sądu kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby dwóch lat oraz kara grzywny w ilości 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych są adekwatne tak do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego w wyroku oskarżonemu.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zobowiązał oskarżonego do ich uiszczenia. Za rozstrzygnięciem takim przemawiają okoliczności związane z sytuacją materialną i osobistą oskarżonego szczegółowo omówione wyżej, które również zostały uwzględnione przy skalkulowaniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny. Oskarżony wprawdzie wg ustnej deklaracji uzyskuje wynagrodzenie na niskim poziomie, niemniej jednak jest osobą młodą, zdolną do pracy, nie obciążoną żadnymi zobowiązaniami alimentacyjnymi, zaś wysokość zasądzonych kosztów zamykająca się w łącznej kwocie 310 złotych nie stanowi kwoty wygórowanej, przekraczającej możliwość ich uregulowania przez w/w, chociażby w ratach.